

ARGIMON, ÈTICA I ESTÈTICA

(1929 – 1996)

**ARGIMON,
ÈTICA I ESTÈTICA
(1929 – 1996)**

**Del 17 de juliol
fins a
l'1 de novembre de 2015**

CENTRE D'ART CONTEMPORANI LA SALA

Vilanova i la Geltrú

PRESENTACIÓ DE L'AUTOR I DE L'EXPOSICIÓ

El 2016 farà vint anys que una cruel malaltia va acabar amb la vida de Daniel Argimón. Només l'injustificable oblit en què s'ha deixat tants i tants anys aquesta brillant generació d'artistes catalans que protagonitzaren la segona avantguarda i que triomfaren arreu del món durant els anys seixantes i setantes explica, encara

que no justifica, el fet que Daniel Argimón (1929-1996) no tingui en aquests moments la fama que per la seva extraordinària vàlua li correspondria. Per això aquesta exposició -que fa un recorregut pels punts essencials de tota la seva trajectòria de quasi mig segle- pretén ser no solament un merescut homenatge, sinó a més una redescoberta i una inexcusable posada en valor de les aportacions de l'artista al patrimoni universal de la pintura catalana.

Argimón fou un dels més innovadors i originals autors matèrics les propostes del qual van evolucionar en perfecta sintonia amb la trajectòria vital d'un home marcada per la honestedat i el compromís amb els seus ideals ja que va reflectir clarament aquestes preocupacions en bona part de la seva obra. Aquesta vinculació, aquesta coherència absoluta entre la seva ètica personal, la seva lluita activament compromesa al llarg de tota la seva vida pels drets dels treballadors i la seva estètica es un aspecte a valorar, al marge de ideologies polítiques concretes, en un

món cada cop més mediatitzat quan no directament dominat per interessos espuris. Ell, que treballà com un obrer més per mantenir la seva nombrosa família, va ser acomiadat per les seves accions sindicals en defensa dels companys durant la dictadura. També va ser pioner en traslladar el seu activisme als propis artistes i impulsà els primers col·lectius professionals de creadors del nostre país.

TRAJECTÒRIA

La trajectòria més significativa de l'autor s'inicia als primers anys 60 quan, un cop immers en l'informalisme, l'artista expressa l'ambient trist i culturalment erm de la postguerra amb obres d'una monocromia gris, cendrosa, suaument texturada. La desolació aviat donarà pas a la rebel·lia de la que sorgeixen obres més dramàtiques i radicals, amb enèrgica expressivitat on el material bàsic emprat és la fusta cremada (persianes, finestres, portes però també cartrons i papers de diaris, collages cremats...tota mena d'objectes i materials que expressen en una línia "povera" la pobresa material i espiritual i

l'opressió de la societat durant el franquisme. En aquesta etapa el foc juga un paper dramatitzador vinculat al seu poder destructiu.

Les seves estades a Paris i Nova York gràcies a les beques que per la seva vàlua va obtenir a la segona meitat dels seixantes, obriren els seus horitzons als moviments internacionals que adaptà a les seves pròpies idees. Els temes vinculats a les inquietuds socials consubstancials al seu pensament apareixen aviat però és especialment en els convulsos setantes quan la lluita per la democràcia i la consegüent opressió prenen forma i els aborda d'una manera explícita en obres que reflecteixen clarament la opressió (fusells, botes militars...) amb una estètica que recorda alguns trets de l'estètica pop caracteritzada per figures i siluetes en colors plans i formes retallades de perfils sinuosos. Les humils eines de treball a les fàbriques o al camp són homenatjades i prenen inusitat protagonisme amb caràcter simbòlic evident en una àmplia sèrie.

Un cop superat aquest moment d'expressió quasi figurativa evoluciona envers posicions més conceptuals. S'interessa pels materials de rebuig, pels residus ingents d'una civilització dominada pel consumisme que sovint sotmet al foc després de premsar-los. Els diversos materials perden així la seva especificitat inicial i es confonen els un amb els altres, el foc actua doncs com a element aglutinador capaç de

conferir al conjunt una nova identitat i una nova dimensió estètica amb ressons duchampians o de les obres merz d'Schwitters. La derivació directa d'aquesta troballa són les extraordinàries capses-vitrines on apareixen diferents residus de la civilització moderna: paquets de tabac, bosses, revistes... . els quals des d'una anàlisi irònica ens mostra perfectament arrenjers, disposats en meticulós ordre en vitrines com a valuosos objectes de col·lecció.

L'arribada de la democràcia en bona part allibera la seva obra del seu caràcter bel·ligerant, i li permet obrir-se a una expressió més personal i profunda. Fruit de l'experimentació amb dos elements contraposats, el fràgil paper i el foc destructor, sorgeix una depurada i complexa tècnica (basada en reserves, transparències, arrugats, collage, decollage, i retallats) amb la qual crea obres d'una extraordinària bellesa, originalitat i intensitat poètica, que no tenen parangó en la història de la pintura matèrica tant pel que fa la profunditat del

concepte com a la qualitat estètica i profunda sensibilitat dels resultats. Aquest esplèndid conjunt d'obres constitueix de fet un dels moments culminants de l'excel·lent trajectòria de l'artista.

A partir dels 80 realitza la major part de la seva obra al Montsià on descobreix el contacte amb la natura que l'estimula a una nova expressivitat més espontània centrada en la pintura on el color i el gest assoleixen una enorme potència. La producció d'aquests últims anys és plena d'una harmonia còsmica, obres blaus com el cel o ocres com la terra que tanquen amb una explosió de vitalitat la trajectòria d'aquest magnífic creador dotat amb una especial sensibilitat i uns recursos tècnics inimitables que plegats van fer d'ell un dels més importants pintors de l'informalisme matèric català i internacional.

A la mostra i per gentilesa de la família Argimon (que cedeix pràcticament totes les obres de l'exposició) es podran veure per primer cop alguns llibres i quaderns de viatge.

Comissària: Raquel Medina de Vargas

ACTIVITATS COMPLEMENTÀRIES

Visita comentada a càrrec de la comissària de la mostra. Diumenge 20 de setembre a les 12h. Amb reserva prèvia.

Visites comentades a l'exposició. Diumenge 18 d'octubre i 1 de novembre a les 12h.

Taller infantil. Diumenge 25 d'octubre a les 12h. Places limitades. Cal reserva prèvia.

INFORMACIÓ

ARGIMON, ÈTICA I ESTÈTICA (1929-1996)

Del 17 de juliol a l'1 de novembre de 2015

Sala de les Voltes

Inauguració divendres 17 de juliol a les 20h.

Centre d'Art Contemporani LA SALA

C. Joaquim Mir, 12

08800 Vilanova i la Geltrú

Tel. 93816 90 01

www.lasala.vng.cat

lasala@vilanova.cat

HORARIS

Fins al 15 de juny

De dimarts a dissabte de 18 a 20h.

Dissabte, diumenge i festius d'11 a 14h.

Del 16 de juny al 30 de setembre

De dimarts a dissabte de 19 a 21h.

Dissabte, diumenge i festius d'11 a 14h.

Dilluns tancat